

Sygn. akt **VI RCa 305/15**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Błęsińska

Sędziowie: SO Jolanta Biernat-Kalinowska (spr.)

SR del. do SO Arkadiusz Rokicki

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Niedzielska

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2016 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **K. S.**

przeciwko **J. S. (1)**

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 2 października 2015 roku

sygn. akt III RC 493/15

apelację oddala.

Sygn. akt VI RCa 305/15

UZASADNIENIE

J. S. (2) wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanego J. S. (1) orzeczonych w wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 12 sierpnia 2008 r. w sprawie sygn. akt III RC 463/08 na rzecz małoletniej powódki K. S. z kwoty po 600 zł miesięcznie do kwoty 1800 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu wskazała, że w chwili obecnej K. S. uczęszcza do (...) klasy liceum i znacznie wzrosły jej koszty utrzymania. Nie korzysta z żadnych dodatkowych zajęć, oprócz siłowni, czasem korepetycji, ponieważ uczestniczy w zajęciach rozszerzonych z matematyki, fizyki i języka niemieckiego. Ma najlepszą średnią ocen w szkole. Dodała, że obowiązek alimentacyjny pozwanego względem małoletniej córki ogranicza się wyłącznie do dokonywania comiesięcznych wpłat, zaś w pozostałym zakresie spoczywa na matce małoletniej. Pozwany nie uczestniczy w wychowaniu córki, więc kwota 1800 zł dochodzona pozvem w pełni odpowiada uzasadnionym potrzebom małoletniej oraz możliwościom zarobkowym pozwanego. Nadmieniała, że pozwany zarabia około 6,5 tys. netto miesięcznie.

Pozwany J. S. (1) wniósł o oddalenie powództwa w całości. Wskazał, że dowodów przedstawionych przez matkę powódki wynika, iż stałe wydatki związane z utrzymaniem córki wynoszą ok. 612 zł a nie 960 zł. Zakwestionował

jakoby matka musiała ponosić dodatkowe koszty związane z utrzymaniem córki, bowiem koszty utrzymania córki nie wzrosły. Podał, że jego dochód wynosi 4500 zł brutto. Na utrzymaniu ma także drugie dziecko. Ponosi koszty związane z umową kredytową – suma wydatków związanych z kredytami i opłatami to 3000 zł. Koszty dojazdu do pracy to ok. 400 zł miesięcznie. Zaproponował by matka powódka z matką zamieszkały w jego nowym domu, w odrębnej części co pozwoli obniżyć koszty utrzymania dziecka. Na rozprawie podał, że jest w stanie maksymalnie płacić kwotę 850 zł miesięcznie.

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 2 października 2015 r. zasądził od pozwanego J. S. (1) tytułem podwyższonych alimentów na rzecz powódki K. S. kwotę po 900 złotych miesięcznie, płatną do jej rąk, do 15 dnia każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 08 czerwca 2015 r. w miejsce alimentów w kwocie po 600 zł miesięcznie, zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 12 sierpnia 2008r. w sprawie IIIRC 463/08; w pozostałej części powództwo oddalił; odstąpił od obciążania stron kosztami sądowymi; koszty procesu między stronami wzajemnie zniósł; wyrokowi w punkcie zasądającym podwyższone alimenty nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Sąd ten ustalił, że K. S., urodzona (...) w D., pochodzi ze związku małżeńskiego J. S. (2) i J. S. (1). Wyrokiem z dnia 20 lutego 2007 r. Sąd Okręgowy w Olsztynie w sprawie sygn. akt VI RC 2178/06 rozwiązał przez rozwód małżeństwo stron zawarte w (...)r. w D.. Jednocześnie Sąd zobowiązał strony do ponoszenia kosztów wychowania i utrzymania małoletniej córki i z tego tytułu zasądził od J. S. (1) na rzecz małoletniej K. S. alimenty w wysokości po 500 zł miesięcznie.

Wyrokiem z dnia 12 sierpnia 2008 r. sygn. akt III RC 463/08 Sąd Rejonowy w Olsztynie podwyższył alimenty zasądzone od pozwanego J. S. (1) na rzecz małoletniej K. S. ustanowione wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie do kwoty 600 zł miesięcznie płatnej do rąk matki dziecka J. S. (2), do dnia 10 każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

W czasie wydawania ostatniego wyroku podwyższającego alimenty pozwany był zatrudniony na stanowisku mistrza produkcji w (...) Sp. z o.o. w D.. Zarabiał miesięcznie 4069,92 zł brutto. Ponościł miesięczne wydatki związane m.in. ze spłatą kredytu w (...) S.A., zadłużeniem w (...)w wysokości 845,19 zł, alimenty w wysokości 500 zł, wydatki związane z zakupem paliwa do samochodu. Zamieszkiwał w miejscowości R. wraz ze swoją konkubiną, która w tamtym czasie spodziewała się ich wspólnego dziecka.

K. S. w tamtym czasie uczęszczała do szkoły podstawowej, chodziła na basen, zajęcia taneczne, kółko muzyczne, plastyczne, teatralne. Leczyła się w Poradni (...) w O. ze względu na wadę stóp. Wszelkie koszty związane z utrzymaniem i wychowaniem córki ponosiła przedstawicielka ustawowa. Matka powódki zatrudniona była w (...) Sp. z o.o. na stanowisku specjalisty do spraw importu i eksportu z wynagrodzeniem ok. 1400 zł miesięcznie. Dodatkowo spłacała ratę kredytu w wysokości 380 zł zaciągniętego na remont mieszkania.

Obecnie powódka od sierpnia 2015 roku jest już osobą (...). Uczęszcza do trzeciej klasy o profilu matematyczno-fizycznym (...) Liceum (...) w O.. Dobrze się uczy, średnia jej ocen - 5,09 z ostatniego roku - była najlepszą średnią w szkole. Uczestniczy w zajęciach rozszerzonych z matematyki, fizyki i języka niemieckiego, ponadto interesuje się sportem. Do szkoły w O. dojeżdża z D., na co miesięcznie matka powódki wydaje 100 zł i 50 zł na bilety MPK. Dodatkowo ponosiła wydatki związane z zakupem książek i pomocy naukowych w wysokości 500 zł oraz opłaceniem komitetu rodzicielskiego w kwocie 50 zł. K. S. uczestniczyła także w kursie na prawo jazdy, którego całkowity koszt wyniósł 2200 zł. Powódka planuje po zakończeniu nauki w liceum studiować w N.

Powódka mieszka z matką w D.. J. S. (2) obecnie nie pracuje, od dnia 9 maja 2014 roku jest zarejestrowana w Urzędzie Pracy (...). Od dnia 17 maja 2014 r. do dnia 16 maja 2015 r. otrzymywała zasiłek dla bezrobotnych w wysokości 574 złotych. Od października 2015 r. J. S. (2) została skierowana z Urzędu Pracy na szkolenie „Kadry i płace”. Matka powódki ponosi co miesiąc koszty związane z utrzymaniem mieszkania i wychowaniem córki, które wynoszą ok. 960 zł. J. S. (2) w kwietniu 2015 r. zrobiła generalny remont pokoju córki, którego koszt wyniósł ok. 8000 zł. W maju

2011 roku przedstawicielka ustawowa kupiła córce rower za kwotę 1000 zł, z kolei w 2008 roku zakupiła do jej pokoju telewizor za kwotę 2200 zł. Ponadto jest współwłaścicielem samochodu marki A. (...) z 1981 roku wspólnie z ojcem.

Pozwany oprócz płacenia zasądzonego świadczenia nie uczestniczy w wychowaniu córki i utrzymuje z nią sporadyczny kontakt. Aktualnie zatrudniony jest w tym samym miejscu pracy, czyli w firmie (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością na stanowisku mistrza produkcji. Z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 3000 zł brutto plus premię regulaminową w wysokości 50 % płacy zasadniczej a także dodatek funkcyjny w wysokości 200 zł. Pozwany ponosi koszty kredytu zaciągniętego na kupno domu jednorodzinnego w miejscowości (...), w wysokości 243 000 złotych ze spłatą rozłożoną na 30 lat. Miesięczna rata wynosi 1300 zł. ponadto pozwany spłaca kredyt gotówkowy w wysokości 50.000 zł z ratą 1200 zł miesięcznie, zawarty na okres 8 lat. Ma samochód marki M. (...) z 2001 roku. Pozwany ma na utrzymaniu także córkę w wieku(...) lat ze związku z obecną partnerką M. B., która uczęszcza do(...)klasy szkoły podstawowej w D.. Partnerka pozwanego pracuje i otrzymuje z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości około 2000 zł.

Powódka w okresie wakacji w 2014 roku oraz w 2015 roku była zatrudniona w firmie , w której pracuje pozwany.

Jak wynika z zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach średnia płaca netto pozwanego z ostatnich 12 miesięcy to 5634,26 zł.

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy uznał, że powództwo w części okazało się być uzasadnionym.

W okresie ostatnich siedmiu lat doszło do znaczącego wzrostu potrzeb powódki przy istotnej zmianie sytuacji finansowej pozwanego.

K. S. ma obecnie (...) lat. Od czasu ostatniego podwyższenia alimentów rozpoczęła edukację w liceum (...). Z opinii przedstawionych w aktach sprawy wynika, iż jest zdolną i pracowitą uczennicą, osiągającą bardzo dobre wyniki w nauce. W ocenie Sądu fakt ten niewątpliwie ma znaczenie przy ustalaniu zmiany zakresu jej potrzeb w stosunku do poprzedniego orzeczenia o wysokości zobowiązania pozwanego, bowiem wzrosły wydatki związane z kształceniem powódki, która dodatkowo chciałaby wkrótce kontynuować naukę na studiach wyższych w N., co na pewno będzie wiązało się dodatkowymi kosztami.

Potrzeby powódki wzrosły także z innych względów. Po pierwsze, nie budzi wątpliwości, że wraz z dorastaniem dziecka zakres jego potrzeb zmienia się, znacząco się rozszerzając. O ile bowiem w przypadku najmłodszych dzieci potrzeby dziecka co do zasady ograniczają się do zagadnień związanych bezpośrednio z wyżywieniem, ubraniem, zapewnieniem opieki lekarskiej i prostych rozrywek oraz zabawek, to dorastające dziecko wymaga zaspokojenia rodzących się potrzeb intelektualnych, sportowych czy artystycznych.

Nadto podnieść należy, że faktem notoryjnym jest, iż w ciągu ostatnich 7 lat pomimo niskiej średniej stawki inflacji, wzrosły ogólne koszty utrzymania, głównie ze względu na wzrost cen tzw. artykułów pierwszej potrzeby.

Odnosząc się do sytuacji pozwanego Sąd wskazał, że w okresie ostatnich 7 lat doszło do wzrostu jego możliwości zarobkowych. Aktualnie otrzymuje wynagrodzenie w wysokości ok. 5600 zł netto. Z drugiej strony pozwany ma nową rodzinę, prowadzi gospodarstwo domowe z partnerką oraz ich wspólnym małoletnim dzieckiem i również partycypuje w ich utrzymaniu.

Z kolei sytuacja majątkowa matki powódki uległa pogorszeniu, ponieważ obecnie jest osobą bezrobotną, bez prawa do zasiłku. Szansą na znalezienie zatrudnienia może być ukończenie szkolenia „Kadry i płace” na które w październiku 2015 r. została skierowana przez (...) Urząd Pracy.

Niemniej jednak należy zaznaczyć, iż to matka ponosi bieżące trudy i koszty wychowania powódki. To ona dokłada bowiem osobistych starań do zapewnienia córce dogodnych warunków rozwoju. Fakt ten również uwzględnia się przy ustalaniu świadczeń alimentacyjnych.

Od powyższego orzeczenia apelacje złożyła powódka. Zaskarżyła wyrok w części tj. w punkcie II i IV. Orzeczeniu zarzuciła: naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.: art. 135 § 1 k.r.o. poprzez błędną jego wykładnię oraz niewłaściwe zastosowanie i wadliwe ustalenie przez Sąd I instancji, iż pozwany nie jest w stanie uiszczać alimentów w żądanej wysokości, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że pozwany posiada znaczne dochody, a wzrost jego wynagrodzenia w porównaniu do ostatniego okresu orzekania (7 lat temu) wynosi prawie 100%, z kwoty 4069,92 zł brutto do kwoty 7942,00 zł brutto, a tym samym nieproporcjonalnie niskie podwyższenie alimentów; ponadto Sąd błędnie ustalił, iż przez możliwości zarobkowe należy rozumieć tylko i wyłącznie dochody uzyskiwane przez pozwanego, podczas gdy dokonując prawidłowej wykładni omawianego przepisu należy dojść do wniosku, że przez możliwości zarobkowe należy rozumieć również te dochody, które pozwany mógłby uzyskać, gdyby podjął należyte i staranne działania; art. 135 § 1 k.r.o. poprzez błędną jego wykładnię oraz niewłaściwe zastosowanie przez Sąd I instancji i stwierdzenie, że kwota dodatkowych 300 zł miesięcznie jest wystarczająca dla powódki i że nie wpłynie w sposób znaczący na budżet pozwanego, przy równoczesnym ustaleniu znaczącego wzrostu jego wynagrodzenia i znaczącego wzrostu potrzeb powódki; art. 135 § 2 k.r.o. poprzez błędną jego wykładnię i niezastosowanie go przez Sąd I instancji, pomimo istnienia przesłanek do jego zastosowania i braku obciążenia pozwanego całością kosztów wychowania córki, w sytuacji kiedy od wielu lat to głównie matka powódki czyni osobiste starania utrzymania i wychowania powódki.

Ponadto powódka zarzuciła wyrokowi naruszenie przepisów prawa procesowego: art. 233 k.p.c. i 227 k.p.c. w związku z art. 753 § 1 k.p.c., art. 730 k.p.c. oraz 730¹ § 1 k.p.c. poprzez uznanie, iż po przedstawieniu przez pozwanego zaświadczenia o dochodach na kwotę znacznie przewyższającą od tej wskazanej w zaświadczeniu przedłożonym na początku postępowania, powódce należne są od pozwanego alimenty w łącznej wysokości 900,00 zł miesięcznie, w sytuacji gdy na początku postępowania Sąd uznał za zasadne i udzielił zabezpieczenia roszczenia na kwotę 850,00 zł miesięcznie, co doprowadziło do niewielkiego -symbolicznego wzrostu przyznanej w orzeczeniu kwoty, w stosunku do ustalonej w końcowej fazie postępowania znaczącej zwwyżki dochodów pozwanego; art. 233 k.p.c. w związku z art. 227 k.p.c. przez uznanie, że powódce od pozwanego należne są alimenty w łącznej wysokości 900,00 zł w sytuacji gdy porównując dochody pozwanego sprzed 7 lat, tj. okresu ostatniego orzekania i obecne jasno wynika, jego wynagrodzenie wzrosło o prawie 100%, tj. z kwoty 4069,92 zł brutto do kwoty 7942,00 zł brutto, a tym samym nieproporcjonalnie niskie podwyższenie alimentów; art. 233 k.p.c. w związku z art. 227 k.p.c. poprzez dokonanie przez Sąd I instancji błędów w ustaleniach faktycznych będących podstawą orzekania, jak również dokonanie przez ten Sąd ustaleń sprzecznych z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym oraz sprzecznych z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, a tym samym uznanie, iż: powódce na zaspokojenie jej potrzeb wystarczy kwota łączna 1200 zł alimentów od obojga rodziców oraz przyjęcie za prawdziwe zeznań pozwanego podczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że miesięczne potrzeby powódki opiewają na kwotę około 2.317,76 zł oraz że pozwany posiada on znaczny dochód, a przedłożona dokumentacja kredytowa jasno wskazuje, iż pozwany zawiązał umowę w celu wykazania większych obciążeń; art. 233 k.p.c. w związku z art. 227 k.p.c. przez dokonanie przez Sąd I instancji błędów w ustaleniach faktycznych będących podstawą orzekania, jak również dokonanie przez ten Sąd ustaleń sprzecznych z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym oraz sprzecznych z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, a tym samym uznanie, iż matka powódki wskazuje, że bieżące koszty utrzymania powódki wynoszą 960 zł, w sytuacji przedłożenia szczegółowego wyliczenia określającego wydatki na poziomie 2.317,76 zł, a także niewystarczające rozważenie okoliczności, iż obecnie matka powódki nie pracuje i nie może partycypować w finansowo w kosztach utrzymania córki, w sytuacji gdy wynagrodzenie powoda wzrosło o ponad 120% w porównaniu do ubiegłego okresu orzekania w sprawie o alimenty; art. 217 § 3 k.p.c. w zw. z art. 233 k.p.c. przez pominięcie twierdzeń i wniosków strony powodowej wskazanych w piśmie procesowym z dnia 14 sierpnia 2015 r. w pkt 2 (wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z wydruku komputerowego stanowiącego "Kalkulator kosztów" utrzymania uprawnionej, określający kwotę 2.317,76 zł) i uznanie, iż sprawa została dostatecznie wyjaśniona, podczas gdy Sąd pierwszej instancji nie odniósł się w uzasadnieniu wyroku do szczegółowego wyliczenia w Kalkulatorze wydatków rzeczywistych

kosztów utrzymania powódki, co skutkuje tym, że materiał zebrany w sprawie nie mógł być oceniony w sposób swobodny; art. 100 k.p.c. przez wzajemne zniesienie między stronami kosztów procesu, podczas gdy względy słuszności przemawiają za tym, aby zasądzić od pozwanego na rzecz powódki koszty postępowania, w tym koszty zastępstwa procesowego.

Zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie na rzecz powódki dodatkowej kwoty 900,00 zł miesięcznie tytułem alimentów, co będzie stanowić łączną kwotę w wysokości 1800,00 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu środka odwoławczego podała, iż Sąd I instancji naruszył dyspozycję art. 135 § 1 k.r.o. poprzez błędną jego wykładnię oraz niewłaściwe zastosowanie. Skutkiem tego, było ustalenie przez Sąd I instancji, iż pozwany nie jest w stanie uiszczać alimentów w żądanej wysokości. Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego pozwany posiada znaczne dochody, a wzrost jego wynagrodzenia w porównaniu do ostatniego okresu orzekania (7 lat ternu) wynosi prawie 100%, z kwoty 4069,92 zł brutto do kwoty 7942,00 zł brutto. Z tego też względu należy uznać za nieproporcjonalnie niskie podwyższenie alimentów na rzecz powódki. Ponadto Sąd błędnie ustalił, iż przez możliwości zarobkowe należy rozumieć tylko i wyłącznie dochody uzyskiwane przez pozwanego, podczas gdy dokonując prawidłowej wykładni omawianego przepisu należy dojść do wniosku, że przez możliwości zarobkowe należy rozumieć również te dochody, które pozwany mógłby uzyskać, gdyby podjął należyte i staranne działania.

Podała, że Sąd I instancji naruszył art. 135 § 1 k.r.o. poprzez błędną jego wykładnię oraz niewłaściwe zastosowanie co skutkowało stwierdzeniem, że kwota dodatkowych 300 zł miesięcznie od pozwanego na rzecz powódki jest wystarczająca i że nie wpłynie w sposób znaczący na budżet pozwanego. Stanowisko takie nie zasługuje na akceptację, gdyż równocześnie Sąd I instancji ustalił znaczny wzrost wynagrodzenia powoda, który powinien mieć swe odzwierciedlenie w kwocie zasądzonych na rzecz powódki alimentów. Co więcej, Sąd I instancji jasno wskazał, że potrzeby powódki znacznie się zwiększyły.

Nadmieniła, że Sąd I instancji naruszył art. 135 § 2 k.r.o. poprzez błędną jego wykładnię i niezastosowanie, pomimo istnienia przesłanek do jego zastosowania i nieobciążenie pozwanego całością kosztów utrzymania córki. w sytuacji kiedy od wielu lat to głównie matka powódki czyni osobiste starania utrzymania i wychowania powódki. Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, który nie był kwestionowany przez pozwanego, matka powódki stale czyni nakłady na rzecz córki wynikające z uzasadnionych potrzeb uprawnionej. Kupno roweru, wykup kursu celem uzyskania przez powódkę uprawnień do jazdy samochodem czy remont pokoju stanowiło istotne wydatki dokonywane przez matkę powódki na jej rzecz. Obecnie matka powódki jest bezrobotna, dlatego całość jej świadczenia alimentacyjnego powinna polegać na osobistych staraniach o wychowanie córki, co jaki wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego wykonuje celująco.

Ponadto wskazała, że Sąd I instancji naruszył art. 233 k.p.c. i 227 k.p.c. w związku z. art. 753 § 1 kpc, art. 730 k.p.c. oraz 730¹ § 1 k.p.c. gdyż uznał, iż po przedstawieniu przez pozwanego zaświadczenia o dochodach na kwotę znacznie przewyższającą od tej wskazanej w zaświadczeniu przedłożonym na początku postępowania, powódce należne są alimenty w wysokości 900,00 zł miesięcznie.

Niniejsza ocena dowodów, ma cechy dowolności a nie swobodności, ponieważ w sytuacji gdy na początku postępowania Sąd uznał za zasadne i udzielił zabezpieczenia roszczenia na kwotę 850,00 zł miesięcznie, to w orzeczeniu końcowym, choć dysponował zaświadczeniem o dochodach pozwanego na znacznie większą sumę, to podwyższył kwotę alimentów jedynie o 50 zł. W rezultacie, doprowadziło to do niewielkiego - symbolicznego wzrostu przyznanej w orzeczeniu kwoty, w stosunku do ustalonej w końcowej fazie postępowania znaczącej zwyżki dochodów pozwanego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja strony powodowej jako niezasadna podlegała oddaleniu.

W ocenie Sądu Okręgowego wydane przez Sąd I instancji rozstrzygnięcie zapadło na podstawie prawidłowo poczynionych ustaleń natury faktycznej, jak też i prawnej.

Sąd Rejonowy dokonał szczegółowej i prawidłowej analizy zgromadzonego materiału dowodowego. Także wnioski wyciągnięte przez Sąd na podstawie przeprowadzonych w sprawie dowodów, zdaniem Sądu Okręgowego, są logiczne, spójne i konsekwentne, dokonane w oparciu o zasady doświadczenia życiowego. Wnioski te są przekonująco uzasadnione.

Apelacja nie wskazuje na żadne okoliczności, które nie byłyby przedmiotem uwagi Sądu i nie zawiera też żadnej, merytorycznej argumentacji, która rozważania tego Sądu mogłaby skutecznie podważyć.

Wobec powyższego zarzuty powódki, jakoby Sąd Rejonowy ustalając wysokość alimentów nie wziął pod uwagę wzrostu dochodów pozwanego są nieuzasadnione. Apelacja sprowadza się w rezultacie do polemiki z prawidłowymi ustaleniami i wyciągniętymi z tych ustaleń wnioskami.

W myśl art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przesłanką obowiązku alimentacyjnego rodziców wobec dziecka jest niezdolność dziecka do samodzielnego utrzymania się. Obowiązek ten ciąży na obojgu rodzicach. Zgodnie z poglądem Sądu Najwyższego wyrażonym w tezie IV wytycznych w zakresie wykładni prawa i praktyki sądowej w sprawach o alimenty dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami (uchwała pełnego składu Izby Cywilnej i Administracyjnej z dnia 16 grudnia 1987 r. III CZP 91/86)

Natomiast zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać wysokości zasądzonych alimentów. Przez pojęcie „stosunków” należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego jego zakresu (art. 133 i art. 135 k.r.o.)

W orzecznictwie wskazuje się, że zmiana stosunków to istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. Skutkiem takich zmian jest potrzeba skorygowania zakresu obowiązku alimentacyjnego.

W toku postępowania apelacyjnego Sąd okręgowy uzupełnił materiał dowodowy. Sąd dopuścił dowód z zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków pozwanego za okres od sierpnia do października 2015 r. Z zaświadczenia tego wynikało, że średnie miesięczne wynagrodzenie pozwanego w tym okresie wynosiło 4351,63 złotych netto.

Jak wynika z uzasadnienia Sądu I instancji Sąd ten uwzględnił wzrost usprawiedliwionych potrzeb powódki wynikający z faktu, że od czasu ostatniego ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego pozwanego minęło siedem lat. Niewątpliwie usprawiedliwione potrzeby (...)kobiety są wyższe niż potrzeby (...)dziecka. Powódka uczy się w szkole średniej. W dalszym ciągu nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Sąd uznał, iż koszty utrzymania powódki wynoszą około 1200 złotych miesięcznie.

W ocenie Sądu Okręgowego alimenty w wysokości 1800 złotych miesięcznie od ojca byłyby znacznie zawyżone, przekraczałyby usprawiedliwione potrzeby K. S..

Ustalone przez Sąd Rejonowy alimenty od ojca w wysokości 900 złotych miesięcznie pokrywają w około 3/4 usprawiedliwione potrzeby powódki. Matka powódki, choćby w niewielkiej części, również powinna przyczyniać się do jej utrzymania w sensie finansowym. Zauważyć należy, że obecnie Sąd nie posiada żadnych informacji na temat tego dlaczego matka powódki nie pracuje i z czego się utrzymuje.

Oceniając możliwości zarobkowe i sytuację materialną pozwanego Sąd uznał, że wprawdzie jego dochody wzrosły jednakże ma on na utrzymaniu nową rodzinę, w tym małoletnie dziecko. Pozwanego – tak jak powódkę - również dotyczą skutki wzrostu cen tzw. artykułów pierwszej potrzeby, a zatem nie można przyjąć, że jego dochody wzrosły realnie o 100% w porównaniu z dochodami sprzed siedmiu lat.

Alimenty w wysokości 900 złotych od pozwanego wraz z niewielką kwotą od matki pozwolą powódce pokryć wszystkie usprawiedliwione potrzeby. Łączna kwota 1200 złotych miesięcznie jest wystarczająca na zapewnienie powódce odpowiedniego dla (...)poziomu życia.

Jeżeli powódka chciałaby dysponować większą kwotą powinna podjąć starania o własne źródło dochodu w czasie wolnym od nauki. Zauważyć należy, że K. S. do tej pory podejmowała prace w okresie wakacyjnym.

Wobec powyższego podwyższenie alimentów na rzecz powódki w takim zakresie jak zrobił to Sąd Rejonowy należało uznać za słuszne.

Mając na uwadze poczynione ustalenia Sąd Okręgowy oddalił apelację powódki jako bezzasadną (art. 385 k.p.c.).